

1-а Неділя Посту. Неділя православія. Святого отця нашого Порфирія, єпископа Газського - 26 лютого.

Згідно Типікону в цей день служиться літургія св. Василя Великого.

Тропар (глас 4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши* і від прадідного засуду звільнившись,* Господні учениці, радіючи, казали апостолам:* Здолано смерть, воскрес Христос Бог,* що дає світові велику милість.

Тропар (глас 2): Пречистому образу твоєму поклоняємося, благий,* просячи прощення прогрішень наших. Христе Боже,* бо волею благоволив еси плоттю зійти на хрест,* щоб ізбавити тих, що їх створив еси, від неволі ворожої.* Тому благодарственно кличемо тобі:* Ти радістю сповнив усе,* Спасе наш, прийшовши спасти світ.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 8): Неописанне Слово Отче* із тебе, Богородице, воплощенням описалося* і, осквернений образ у давнє зобразивши,* з божественною добротою з'єднало,* та, ісповідуючи спасення,* ділом і словом ми це являємо.

Прокімен (глас 4): Благословен еси, Господи, Боже отців наших,* і хвальне, і прославлене ім'я твоє на віки (Дан 3,26).

Стих: Бо праведний еси в усьому, що сотворив ти нам (Дан 3,27).

Апостол: (Євр 11,24-26. 32-40. 12,1-2): *Браття,* вірою Мойсей, коли був виріс, відрікся зватися сином дочки фараона; волів радше страждати разом з людом Божим, ніж дознавати дочасної гріховної втіхи, бо, дивлячись на нагороду, вважав за більше багатство наругу вибраного народу від скарбів Єгипту. І що ще скажу? Часу не вистане мені, коли заходжуся розповідати про Гедеона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць осягнули, загородили пащі левам, силу вогню гасили, вістря меча уникали, ставали сильні, будиши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, відкинувши визволення, щоб осягнути ліпше воскресіння. Інші наруг і бичів зазнали та ще й кайданів і в'язниці; їх каменовано, розрізувано пилою, брано на допити; вони вмирили, мечем забиті; тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, гноблені, кривджені; вони, яких світ був невартий, блукали пустинями, горами, печерами та земними вертепами. І всі вони, дарма що мали добре засвідчення вірою, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас осягли досконалість. Тому і ми, маючи навколо себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко обмотує, і біжімо витривало до змагання, що призначене нам, вдивляючися пильно в Ісуса, засновника й завершителя віри, який, замість радості, що перед ним була, витерпів хрест, на сором не звертаючи уваги, і який возсів праворуч Божого престолу.

Алилуя (глас 4):

Стих: Мойсей і Арон між ереями його і Самуїл між тими, що призивають ім'я його (Пс 98,6).

Стих: Призивали Господа і він вислухав їх (Пс 98,6).

Євангеліє: (Ів 1,43-51): *У той час вирішив Ісус піти в Галилею; і знайшовши Филипа, мовив до нього: «Іди за мною.» А був Филип з Витсаїди, з міста Андрієвого та Петрового. Зустрів Филип Натанаїла і сказав до нього: «Ми знайшли того, про кого Мойсей у законі писав і пророки, – Ісуса Йосифового сина, з Назарету.» Натанаїл же йому на те: «А що доброго може бути з Назарету?» Мовив до нього Филип: «Прийди та подивися.» Побачивши Ісус, що Натанаїл надходив до нього, сказав про нього: «Ось справжній ізраїльтянин, що нема в ньому лукавства.» Натанаїл же йому: «Звідкіль знаєш мене?» Сказав Ісус, промовивши до нього: «Перше, ніж Филип закликав тебе, бачив я тебе, як був еси під смоковницею.» Відповів же йому Натанаїл: «Учителю, ти – Син Божий, ти – цар Ізраїлів.» Ісус відказав, мовивши до нього: «Тому, що я повідав тобі: Бачив я тебе під смоковницею, – то й віриш! Бачитимеш більше, ніж те.» І сказав до нього: «Істинно, істинно кажу вам: Побачите небеса відкриті, й ангелів Божих, як висходять та сходять на Сина Чоловічого.»*

Замість Достойно: Тобою радується, Благодатная, всяка твар, ангельський собор і чоловічеський рід, освящений храме і раю словесний, дівственна похвало, що із неї Бог воплотився і младенцем став – перед віками суций Бог наш. Лоно бо твоє престолом сотворив і утробу твою просторішою небес учинив. Тобою радується, Благодатная, всяка твар, слава тобі.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1).

Другий: Радуйтеся, праведні, у Господі,* правим належить похвала (Пс 32,1).
Алилуя (x3).